

Carles-Guix-Tena, en queden tres

Mentre la successió del cardenal Narcís Jubany en l'arxidiòcesi de Barcelona sembla que encara es farà esperar, ja són només tres els candidats que es perfilen: Ricard Maria Carles, Josep Maria Guix i Pere Tena.

A firmen fonts eclesiàstiques que hi ha dues institucions a l'Estat Espanyol que, en relació al seu centralisme, no han evolucionat tot el que s'hauria d'esperar en gairebé quinze anys de democràcia: l'aparell judicial i l'Església. Sols sota aquest supòsit pot entendre's la tenacitat de la Conferència Episcopal Espanyola, CEE, en recolzar el bisbe de Tortosa Ricard Ma. Carles per succeir Narcís Jubany a l'arxidiòcesi de Barcelona. En les passades eleccions de la CEE, ara fa una setmana, Ricard Ma. Carles fou escollit per formar part del consell executiu de la Conferència Episcopal, distinció que s'interpreta com una presa de posició dels membres més influents d'aquest organisme --encapçalats pel president, i arquebisbe de Madrid, Angel Suquía, conservador i espanyolista-- de cara a la decisió del Vaticà a l'hora de succeir Jubany.

Curiosament, la CEE persisteix a donar suport un candidat, Ricard Ma. Carles, que no vol accedir a l'arxidiòcesi de Barcelona. Així ho va declarar ell mateix, el novembre passat, en afirmar que desitjava continuar la tradició de tres segles consistent en morir sent titular de la seu de Tortosa. No és cap secret que el bisbe Carles sent un gran respecte per l'arxidiòcesi de Barcelona, caracteritzada per la seva conflictivitat i dificultat; respecte que molt bé podria anomenar-se por.

Amb raó. L'arquebisbat de Barcelona és, de fet, un arquebisbat d'"honor". Això es deu a que no té diòcesis sufragànies, és a dir, bisbats

Narcís Jubany, una successió polèmica.

depenents de l'arquebisbat. Fer-ne la fragmentació és la tasca que haurà d'assumir el successor de Jubany. I la complexitat d'aquest procés, al marge del sempitern "problema catalán", justifica amb exactitud la por de Ricard Ma. Carles. Alhora, inclús entre els seus partidaris, es reconeix la idoneïtat per a la successió de Jubany de Josep Ma. Guix, bisbe de Vic, el

segon candidat en discòrdia.
27

Es dona la circumstància, però, que Josep Ma. Guix té una característica que no acaba d'agradar a la CEE: és català, i catalanista --Ricard Ma. Carles és valencià castellanoparlant i d'actuació espanyolista--. I una segona: és el candidat de Narcís Jubany per a la pròpia successió, i Jubany no gaudeix de

les simpaties de la Conferència Episcopal. Aquest fet ve donat perquè Jubany, de línia independent, manté excel·lents relacions amb el secretari d'estat del Vaticà, cardenal Casaroli, que no combrega gaire amb la línia del nunci papal, Mario Tagliaferrí --i per tant amb la plana major de la CEE.

Així les coses, pel que sembla, les candidatures a la successió de Jubany a l'arxidiòcesi de Barcelona es redueixen a dues tendències, la catalanista i l'espanyolista, encarnades per Josep Ma. Guix i Ricard Ma. Carles. Guix vol ser-ho; Carles no. I amb aquest dilema, la decisió de Joan Pau II es fa difícil. Tant, que si bé fa dos anys va incloure, segons s'apunta, per pròpia voluntat, el català en les felicitacions nadalenes, l'any passat el nostre idioma va ser-hi absent. Es demostra, per tant, les pressions i contradiccions existents dins del mateix Vaticà respecte a l'arxidiòcesi barcelonina, una de les "grans" de l'Europa Occidental, i també de les conflictives. Per això, un cert consens entre les dues línies eclesiàstiques en litigi podria establir-se al voltant de la figura de Pere Tena, subsecretari de la Sagrada Congregació per al Culte Diví a Roma. Pere Tena, que no és bisbe, va nàixer a l'Hospitalet de Llobregat i va passar diversos anys impartint classes de Teologia a Barcelona. Mentrestant, continuen els dubtes i les conjetures, que es diu que van per llarg.

Eduard Company